

ΠΡΟΣ ΤΑ ΤΕΚΝΑ ΤΟΥ ΑΘΑΝΑΤΟΥ ΜΑΡΚΟΥ.

ΚΚ. ΒΑΣΙΛΙΚΗΝ, ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΝ, ΚΑΙ ΔΗΜΗΤΡΙΟΝ.

Εἰς τοὺς κυανοὺς τῶν οὐρανῶν θόλους ἀρμόζει τὸ γλυκὺ τῶν ἀστέρων φῶς, εἰς τῆς αὐγῆς τὴν οὐράνιον θεῖαν τὰ φλογερά τῆς ἀνατολῆς βόδια, καὶ εἰς μυστικῆς ὑπερήφανα κάλλι ἡ ἀδαμάντινος πρῶινά δρόσος. Εἰς Ἰγῆας δέ, φκρυναὶ λάμπεις μεγάλου καταπληκτικοῦ μστεῶρον, τῆς δύσεώς του ἡ ἀφιέρωσις.

Ἄραϊα τοῦ Ἥρωος ἀνθη, Σεμναὶ Παρθένοι, καὶ Σὺ Γενναῖε Δημήτριε! Ὡς ἐκφυγόμενος κρατῆρ ἐξήστραπτεν ἡ ἐλευθερία μας, εἰς τῆς κρυγῆς τῆς τὴν βροντῆν ἐσεῖοντο οἱ ἐλευθεροὶ βοῆχοι, καὶ ἐκ τῶν σπλάγγων των ἀνεπῆδων Τυραννοκτόνοι στρατοὶ, ὅτε ὡς ἀγγελοὶ ζωῆς ἐφάνητε εἰς τὴν Γῆν! Βρέφρις ἦτο ἡ Ἐπαναστάσις μας, καὶ βρέφρι ἀθῶα ἐπαίζατε μὲ αὐτὴν εἰς δάφνης σκιάν ἀπέκχιμον αἰ αἰσθήσεις σας, καὶ ἄσματα ἡρώων, καὶ κρότοι, καὶ παιᾶνες ὅσας ἀπεκοῖμων. . . Πόσον γλυκὰ ἦσαν τὰ ὄνειρά σας! Παντοῦ ἡ Ἑλλάς ἐλευθέρη! Παντοῦ τρόπαια καὶ δόξαι! Παντοῦ δαφνοστεφῆς ὁ πατὴρ σας! Ἡ ἀθῶότης σας ἐμειδίει, καὶ αἰ στιγμαὶ σας ἐπέτων ὡς ἡ γλυκεῖά σας πνοή. . . Ποσάκις, Σεμναὶ Παρθένοι, κατάχλιος τῶν πολέμων ὁ Ἥρωος σὰς ἐκραζεν εἰς τὰς ἀγκάλας, καὶ ἀθῶα βρέφρι, τρέμουσαι τὴν φονικὴν του λάμπην ἐκρύπτεσθε εἰς τῆς μητρὸς τὰ στήθη, καὶ ὁ ἥρωος ἐγέλα! Ποσάκις, Γενναῖε Δημήτριε! περίφλεκτος ἐπιστρέφων σὲ ἤρπαζεν εἰς τὰς ἐγκάλας! Συγχρόνως ἐφευγον εἰς πηλοὶ Σας! Ὁ Ἥρωος ἐδάκρυε. Σὺ ἐμειδίει. . . Ὁνειρὰ ἦσαν καὶ ἐφυγον ὅλα τὰ